

get har som begrundelse herfor anført, at det ud fra en lighedsbetragtning er problematisk, at personer, der har et behandlingskrævende alkoholforbrug, kan generhverve førerretten langt hurtigere end personer, der ikke har et sådant forbrug. Udvalget finder endvidere, at den præventive effekt af frakendelsesreglerne kan svækkes ved, at en bestemt persongruppe kan erhverve førerretten allerede, når halvdelen af frakendelsestiden er forløbet. Udvalget finder således ikke, at et i øvrigt naturligt og forståeligt ønske om at tilskynde personer med et alkoholproblem til at søge behandling herimod, bør medføre, at der skal gælde en særlig let adgang til at generhverve førerretten inden frakendelsestidens udløb.

Der henvises nærmere herom til betænkningens side 113-114.

7.3. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet er enig i, at der i relation til færdselslovens § 132, stk. 1, kan være særlige situationer, hvor der kan være behov for, at førerretten kan generhverves inden frakendelsestidens udløb, og at bestemmelsen på den baggrund bør opretholdes.

I relation til udvalgets forslag om at ophæve den særlige regel i færdselslovens § 132, stk. 2, hvorefter personer, der har gennemført alkoholistbehandling, kan generhverve førerretten væsentligt hurtigere end andre, er Justitsministeriet enig i, at den præventive effekt af frakendelsesreglerne kan svækkes ved, at en bestemt persongruppe kan erhverve førerretten allerede, når halvdelen af frakendelsestiden er forløbet.

Det er anført i en række høringssvar over betænkningen, at en ophævelse af § 132, stk. 2, kan medføre, at tilskyndelsen af personer med et alkoholproblem til at søge behandling bliver svækket, idet der dermed ikke længere vil være en ekstra tilskyndelse til at blive behandlet.

Justitsministeriet finder imidlertid efter en samlet vurdering, at ønsket om at tilskynde personer med et alkoholproblem til at søge behandling i stedet bør fremmes ved at motivere den pågældende i forbindelse med afsoning af frihedsstraffen. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af det samtidige fremsatte lovforslag om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for »negativt stærke« indsatte m.v.), at der i forbindelse med en sådan afsoning vil kunne fastsættes vilkår om alkoholistbehandling m.v. Justitsministeriet foreslår på den baggrund § 132, stk. 2, ophævet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 og 21, og bemærkningerne hertil.

8. Gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning

8.1. Gældende ret

8.1.1. Varigheden af gentagelsesvirkningen af en afgørelse om spiritus- og promillekørsel i relation til straffen

Efter straffelovens § 81, nr. 1, skal det i almindelighed indgå som skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen. Herudover følger det af § 84, at gentagelsesvirkningen i relation til anvendelsen af bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde først ophører, når der, før den strafbare handling er begået, er forløbet 10 år efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Endvidere vil det efter straffelovens § 84 ikke længere være en betingelse for at kunne anvende bestemmelser om forhøjet straf m.v. i gentagelsestilfælde, at den tidligere og den aktuelle kriminalitet er begået efter det fyldte 18 år.

På området for spiritus- og promillekørsel har der udviklet sig et helt særligt og meget detaljeret system af skærpelser af straf og frakendelse i gentagelsestilfælde. Dette bygger dels på udtrykkelige lovbestemmelser, dels på fast praksis om skærpelse i gentagelsestilfælde inden for de gældende strafferammer eller bestemmelser om frakendelse.

Færdselsloven indeholder to bestemmelser om mulighed for forhøjet straf i gentagelsestilfælde i sager om spiritus- og promillekørsel. Efter § 117, stk. 2, nr. 1, kan straffen for spirituskørsel med en promille, der ikke overstiger 2,00 (som efter § 117, stk. 1, 1. pkt., straffes med bøde) stige til fængsel indtil 1 år, hvis føreren tidligere er dømt for spiritus- eller promillekørsel.

Efter § 117, stk. 3, 3. pkt., kan straffen for promillekørsel og kørsel på ikke registreringspligtig knallert (som efter § 117, stk. 3, 1. pkt. straffes med bøde) stige til fængsel indtil 1 år, hvis føreren tidligere er dømt for spiritus- eller promillekørsel.

Bestemmelserne i § 117, stk. 2, nr. 1, og § 117, stk. 3, 3. pkt., er ikke obligatoriske straffeskærpelsesbestemmelser i gentagelsestilfælde, jf. formuleringen, at straffen kan stige til fængsel indtil 1 år. Loven udelukker derfor heller ikke, at domstolene generelt i praksis fastsætter en kortere gentagelsesvirkningsperiode end den, der fremgår af straffelovens almindelige regel. Der er da også på færdselslovens område en fast praksis for, at gentagelsesvirkningen af en dom for spiri-